

Grad kom Konsumenterne til Gode, skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg ganske vist meget godt havde set denne Bemærkning i Udvalgets Betænkning, men at jeg havde maattet frasælde Hensynet til den, idet jeg i den følgende Del af Udvalgets Betænkning fandt tydelige Spor af, at Udvalget selv ligesom havde glemt den, eftersom disse Beregninger om 2½ Millioner Rd., som skulde vindes for Landet, jo aabenbart vare begrundede paa, at man ganske havde overset dette meget vigtige Moment. Naar det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor jeg mente, at Spiritustolden og Vintolden burde staa i et vist Forhold til hinanden, saa vil jeg dertil svare, at det forekommer mig ganske klart, at enhver sammensat Vare maa bestattes efter det mest Bælsomme og Karakteristiske, hvoraf den bestaar, og det er en ren forfærdet Indretning, naar man vil fortolde en fortyndet Vare højere eller ligesaa høit som en koncentreret Vare. Og med Hensyn til hvad det ærede Medlem ansøgte om, at den nuværende Vintold ikke vilde komme i Strid dermed, skal jeg bemærke, at dette dog er et Spørgsmaal, idet nemlig det ærede Medlem ikke har bemærket, at han ingen Grændse har sat for, hvor tynd Spiritusfen kan være for at bestattes efter Sassen 12 $\frac{1}{2}$ pr. Pund, og naar Spiritusfen, som det meget ofte er Tilfældet, har en Styrke af f. Ex. 40 pCt., er det klart, at selv efter hans Forslag vil det komme ned til noget Mindre. I Overigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at Vintolden nu ikke er 4½ $\frac{1}{2}$ pr. Pot, men 4¼ $\frac{1}{2}$ pr. Pund.

Det ærede Medlem for Bette Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) spurgte, hvor mange Potter Brændevin der behøvedes for at opveie Bygningsafgiften. Han sagde saaledes: En Mand kan maasse faae en 1 Rd. eftergivet i Bygningsafgift; hvormange Potter Brændevin kan han faae derfor? Jeg tror ikke, at det er rigtigt at stille Spørgsmaalet paa denne Maade. Det ærede Medlem maa sige saaledes: Denne Lov forhøier Afgiften paa Bræn-

devin med 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pot (Th. Nielsen: Det mente jeg ogsaa!) — men det sagde det ærede Medlem ikke — og saa er Regningen simpel. Han kan altsaa faae 96 Potter Brændevin derfor, og dette synes mig at være et anseeligt Kvantum. Skal jeg altsaa vælge mellem at give en fattig Mand 96 Potter Brændevin eller 1 Rd. i Afslag i Bygningsafgift, saa vælger jeg det sidste, det vil jeg sige ligefrem. Jeg er, som ærede Medlemmer ville have bemærket, ikke gaaet ind paa den Betragtning, hvorvidt man skal anse Brændevin for en Livsfornödenhed og igjennem Bestatning søge at fordyre denne Livsfornödenhed; thi hvilken Mening man end kan have derom, ville ærede Medlemmer let se, at det Middel, her vilde være givet, nemlig at fordyre hver Pot Brændevin med 1 $\frac{1}{2}$, vilde staa i det latterligste Misforhold til en saadan Foranstaltning som den igjennem Bestatning at gjøre det vanskeligt for Folk at faae Brændevin, og at det derfor vilde være urimeligt at tænke sig Sigt. Smidertid vil jeg dog sige, at denne Brændevinsafgift som de fleste andre indirekte Afgifter har den Fordel, at det vil staa i den uformuende Mand's Magt, som føler sig noget besværet deraf, med et ganske ringe Offer af det, han vil bruge til sin Tilfredsstillelse, at opveie Skatten. De ville se, mine Herrer, naar De tænke Dem Brændevinens Pris, at den staaar i et vist Forhold til Skatten; lader os sige, at den er det 3 eller 4 Dobbelte af Skattens Beløb. Lader os da antage, at en Mand, som det blev ansøgt af et æret Medlem ved sidste Behandling, drikker moderat 3 Snapse om Dagen, det vil sige 21 Snapse om Ugen — det er hans Ration —, saa vil, dersom denne Skilling pr. Pot falder ham til Byrde, hele Folgen blive den, at han bliver nødt til for Fremtiden i Stedet for 21 at drikke 20 Snapse om Ugen. Det er hele Resultatet, og jeg synes ikke, at dette er saa overordentligt, at man derfor behøver at gjøre sig særdeles store Betæneligheder ved et Paalæg af 1 Sk. pr. Pot. Nej, lader os tage denne Sag sim-